

**СЪВЕТ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ**

**Брюксел, 15 юли 2009 г. (03.08)
(OR. en)**

**5347/3/09
REV 3**

**COPEN 9
EUROJUST 3
EJN 2**

БЕЛЕЖКА

От:	Генералния секретариат на Съвета
to:	Делегациите
№ предх. док.:	14927/08 COPEN 200 EUROJUST 88 EJN 66
Относно: :	Проект за решение на Съвета за укрепване на Евроюст и за изменение на Решение 2002/187/ПВР на Съвета за създаване на Евроюст с оглед засилване на борбата срещу сериозната престъпност

Приложено се изпраща на делегациите консолидирана версия на Решение 2002/187/ПВР на Съвета от 28 февруари 2002 г. за създаване на Евроюст с оглед засилване на борбата срещу сериозната престъпност, изменено с Решение 2003/659/ПВР на Съвета и с Решение 2009/426/ПВР на Съвета от 16 декември 2008 г. за укрепването на Евроюст¹.

Отбелязва се, че съображенията, които са инкорпорирани в документа са възпроизведени от Решение 2009/426/ПВР на Съвета от 16 декември 2008 г. за укрепването на Евроюст и за изменение на Решение 2002/187/ПВР на Съвета за създаване на Евроюст с оглед засилване на борбата срещу сериозната престъпност.

Консолидираният текст на решението на Съвета не заменя Решения 2002/187/ПВР, 2003/659/ПВР или 2009/426/ПВР на Съвета. Той е изготвен единствено с информативна цел по молба на редица делегации.

¹ Решение 2009/426/ПВР (ОВ L 138, 4.6.2009 г., стр. 14)

**Решение на Съвета за укрепване на Евроюст и
за изменение на Решение 2002/187/ПВР**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 31, параграф 2 и член 34, параграф 2, буква в) от него,

като взе предвид инициативата на Кралство Белгия, Чешката република, Република Естония, Кралство Испания, Френската Република, Италианската република, Великото херцогство Люксембург, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Република Полша, Португалската република, Република Словения, Словашката република и Кралство Швеция,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

¹ Становище от 2 септември 2008 г. (все още не публикувано в Официален вестник).

като има предвид, че:

- (1) Евроюст бе създаден с Решение 2002/187/ПВР¹ като орган на Европейския съюз с юридическа правосубектност, за да насърчава и подобрява координацията и сътрудничеството между компетентните съдебни органи на държавите-членки.
- (2) Въз основа на оценка на придобития от Евроюст опит е необходимо по-нататъшно подобряване на неговата оперативна ефективност, като се отчита този опит.
- (3) Настъпи моментът да се осигури по-добра оперативност на Евроюст и да се сближи статутът на националните членове.
- (4) За да се осигури непрекъснат и ефективен принос от държавите-членки за постигането от Евроюст на неговите цели, от националния член следва да се изисква обичайното му работно място да бъде в седалището на Евроюст.
- (5) Необходимо е да се определи обща основа за правомощията, които всеки национален член следва да има в качеството си на компетентен национален орган, действащ в съответствие с националното законодателство. Някои от тези правомощия следва да се предоставят на националния член за неотложни случаи, когато той не е в състояние своевременно да определи компетентния национален орган или да се свърже с него. Подразбира се, че тези правомощия не е наложително да се упражняват, когато е възможно да се определи компетентният орган или да се осъществи връзка с него.
- (6) Настоящото решение не засяга начина, по който държавите-членки организират вътрешната си съдебна система или административни процедури за посочване на националния член и за определяне на вътрешното функциониране на националните бюра в Евроюст.

¹ ОВ L 63, 6.3.2002 г., стр. 1.

- (7) Създаването на дежурен координационен център (ДКЦ) в рамките на Евроюст е необходимо за непрекъсната достъпност на Евроюст, както и за да му се даде възможност за намеса при неотложни случаи. Всяка държава-членка следва да отговаря за осигуряването на възможност на представителите им в ДКЦ да действат целодневно всеки ден от седмицата.
- (8) Държавите-членки следва да гарантират, че компетентните национални органи без излишно забавяне отговарят на исканията по настоящото решение, дори и ако националните компетентни органи откажат да се съобразят с отправени от националния член искания.
- (9) Ролята на колегиалния орган следва да бъде засилена в случай на спорове за компетентност и в случай на системни откази или затруднения по отношение на изпълнението на искания за съдебно сътрудничество и решения в тази област, включително по отношение на правни инструменти, които въвеждат в действие принципа на взаимно признаване.
- (10) В държавите-членки следва да се създадат национални системи за координация Евроюст, които да координират работата на националните кореспонденти на Евроюст, националните кореспонденти на Евроюст по въпросите на тероризма, националния кореспондент на Европейската съдебна мрежа и най-много три други звена за контакт на Европейската съдебна мрежа, както и представители на мрежите на съвместните екипи за разследване, мрежите за военни престъпления, за възстановяване на активи и за корупцията.

- (11) Националната система за координация Евроюст следва да гарантира, че системата за управление на случаите получава информация, свързана със съответната държава-членка, по ефикасен и надежден начин. Не следва обаче националната система за координация Евроюст да отговаря за самото предаване на информацията на Евроюст. Държавите-членки следва да решат кой е най-добрият път за предаване на информацията на Евроюст.
- (12) Следва да се осигури връзка със системата за управление на случаите, за да се даде възможност на националната система за координация Евроюст да изпълнява задачите си. Осъществяването на връзката със системата за управление на случаите следва да се извършва при надлежно отчитане на националните системи за информационни технологии. Достъпът до системата за управление на случаите на национално равнище следва се основава на централната роля на националния член, който отговаря за създаването и управлението на временните работни досиета.
- (13) Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. относно защитата на лични данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси¹, е приложимо за обработката от държавата-членка на лични данни, предавани между държавата-членка и Евроюст. Съответният набор от разпоредби от Решение 2002/187/ПВР, отнасящи се до защитата на данни, няма да бъде засегнат от Рамково решение 2008/977/ПВР и съдържа специални разпоредби относно защитата на лични данни, с които тази област се регулира по-подробно предвид специфичните характер, функции и компетентност на Евроюст.

¹ ОВ L 350, 30.12.2008 г., стр. 60.

- (14) Евроюст следва да бъде упълномощен да обработва определени лични данни на лица, които съгласно националното законодателство на съответните държави-членки са заподозрени в извършване или участие в престъпление, което попада в областта на компетентност на Евроюст, или които са осъдени за подобно престъпление. Списъкът на такива лични данни следва да включва телефонни номера, адреси за електронна поща, данни за регистрация на превозни средства, ДНК профили, изготвени въз основа на некодираната част на ДНК, снимки и отпечатащи. Списъкът следва да включва и данни за трафика и местонахождението, както и данни, необходими за установяването на самоличността на абоната или потребителя на обществено достъпна услуга за електронна комуникация; това не следва да включва данни, разкриващи съдържанието на комуникацията. Не се предполага Евроюст да провежда автоматично сравнение на ДНК профили или отпечатащи.
- (15) На Евроюст следва да се предостави възможност да удължава срокове за съхранение на лични данни с оглед постигането на своите цели. Подобни решения следва да бъдат вземани след внимателно разглеждане на конкретните нужди. Всички решения за удължавания на срокове за обработка на лични данни, когато е изтекъл давностният срок за наказателно преследване във всички заинтересовани държави-членки, следва да се вземат единствено когато съществува конкретна необходимост да се предостави съдействие съгласно настоящото решение.
- (16) Правилата относно Съвместния надзорен орган следва да улесняват неговото функциониране.
- (17) С оглед увеличаване на оперативната ефективност на Евроюст предаването на информация на Евроюст следва да се подобри чрез определяне на ясни и ограничени задължения за националните органи.
- (18) Евроюст следва да изпълнява определените от Съвета приоритети, по-конкретно тези, които са определени въз основа на оценката на заплахата от организирана престъпност (ОСТА), както е посочено в Хагската програма¹.

¹ ОВ С 53, 3.3.2005 г., стр. 1.

- (19) Евроюст следва да запази привилегирвани отношения с Европейската съдебна мрежа на основата на консултации и допълняемост. Настоящото решение следва да спомогне за изясняването на съответните роли на Евроюст и на Европейската съдебна мрежа, както и тяхната взаимовръзка, като същевременно се запазят особеностите на Европейската съдебна мрежа.
- (20) Нищо в настоящото решение не следва да се тълкува като засягащо независимостта на секретариатите на мрежите, посочени в настоящото решение, когато те изпълняват функциите си като персонал на Евроюст в съответствие с Правилника за длъжностните лица на Европейските общности, установен с Регламент(ЕИО, Евратом) № 259/68¹.
- (21) Необходимо е също така да се укрепи способността на Евроюст за работа с външни партньори, като трети държави, Европейската полицейска служба (Европол), Европейската служба за борба с измамите (OLAF), Съвместния ситуационен център на Съвета и Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (Frontex).
- (22) Следва да се предвиди възможност за Евроюст да изпраща магистрати за връзка в трети държави, с оглед постигането на цели, подобни на целите, определени за магистратите за връзка, командировани от държавите-членки въз основа на Съвместно действие 96/277/ПВР на Съвета от 22 април 1996 г. относно рамката за обмен на магистрати за връзка за подобряване на съдебното сътрудничество между държавите-членки на Европейския съюз².
- (23) Настоящото решение дава възможност да се вземе предвид принципът за публичен достъп до официални документи,

¹ ОВ L 56, 4.3.1968 г., стр. 1.

² ОВ L 105, 27.4.1996 г., стр. 1.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Създаване и правосубектност

С настоящото решение се създава структура, наричана „Евроюст“, като орган на Съюза. Евроюст притежава юридическа правосубектност.

Член 2

Състав на Евроюст

1. В състава на Евроюст има по един национален член, командирован от всяка държава-членка в съответствие с нейната правна система, като той е прокурор, съдия или полицейски служител със същата компетентност.
2. Държавите-членки правят необходимото да осигурят непрекъснат и ефективен принос за постигането на целите на Евроюст съгласно член 3. С оглед постигането на тези цели:
 - а) от националния член се изисква обичайното му работно място да бъде в седалището на Евроюст;
 - б) всеки национален член се подпомага от един заместник и от друго лице, действащо като помощник. Обичайното работно място на заместника и помощника може да бъде в Евроюст. Националният член може да бъде подпомаган от повече заместници или помощници и, при необходимост и със съгласието на колегиалния орган, обичайното им работно място може да бъде в Евроюст.
3. Националният член заема длъжност, която му предоставя правомощията, посочени в настоящото решение, за да може той да изпълнява задачите си.
4. По отношение на статуса на националните членове, заместниците и помощниците се прилага националното законодателство на тяхната държава-членка.

5. Заместникът отговаря на критериите, предвидени в параграф 1 и може да действа от името на националния член или да го замества. Помощникът също може да действа от името на националния член или да го замества, ако отговаря на критериите по параграф 1.
6. Евроюст е свързан с националната система за координация Евроюст в съответствие с член 12.
7. Евроюст може да изпраща магистрати за връзка в трети държави в съответствие с настоящото решение.
8. В съответствие с настоящото решение Евроюст разполага със секретариат, който се ръководи от административен директор.“;

Член 3

Цели

1. В контекста на разследванията и наказателните преследвания, които засягат две или повече държави-членки, по наказуемите деяния по член 4 по отношение на тежката престъпност, особено когато тя е организирана, целите на Евроюст са:
 - а) да стимулира и подобрява координацията между компетентните органи на държавите-членки при разследване и наказателно преследване в държавите-членки, като се отчита всяко искане от компетентен орган на държава-членка и всяка информация, предоставена от всеки орган, компетентен по силата на разпоредбите, приети в рамките на Договорите;
 - б) да подобрява сътрудничеството между компетентните органи на държавите-членки, по-специално като спомага за изпълнението на исканията за съдебно сътрудничество и вземането на съответните решения, включително по отношение на инструментите, които пораждат действие на принципа на взаимното признаване;
 - в) да подкрепя по други начини компетентните органи на държавите-членки да провеждат техните разследвания и наказателни преследвания по-ефективно.

2. В съответствие с правилата, предвидени в настоящото решение, и по искане на компетентен орган на държава-членка, Евроюст може също да съдейства при разследвания и наказателни преследвания, които засягат само тази държава-членка и държава, която не е членка, когато е сключено споразумение за сътрудничеството съгласно член 26а, параграф 2 с посочената държава-членка или когато по конкретен случай има съществен интерес за предоставяне на такава помощ.

3. В съответствие с правилата, предвидени в настоящото решение и по искане или на компетентен орган на държава-членка, или на Комисията, Евроюст може също да съдейства при разследвания и наказателни преследвания, които засягат само тази държава-членка и Общността.

Член 4

Компетентности

1. Общата компетентност на Евроюст обхваща:
 - а) формите на престъпност и престъпленията, по отношение на които Европол е компетентен да действа по всяко време;¹
 - б) други престъпления, извършени заедно с формите на престъпност и престъпленията, посочени в буква а).

2. При други престъпления, различни от тези по параграф 1, Евроюст може освен това, в съответствие със своите цели, да съдейства за разследване и наказателно преследване по искане на компетентен орган на държава-членка.

¹ Към момента на приемане на настоящото решение компетентността на Европол е уредена в член 2, параграф 1 от Конвенцията от 26 юли 1995 г. за създаването на Европейска полицейска служба (Конвенция за Европол) (ОВ С 316, 27.11.1995 г., стр. 2), изменена с протокол от 2003 г. (ОВ С 2, 6.1.2004 г., стр. 1), и в приложението към нея. Въпреки това след влизането в сила на Решението на Съвета за създаване на Европейска полицейска служба (Европол), компетентността на Евроюст ще бъде уредена в член 4, параграф 1 на посоченото решение и в приложението към него.

Член 5

Задачи на Евроюст

1. За постигане на своите цели Евроюст изпълнява задачите си:
 - а) чрез един или повече национални членове по член 6, или
 - б) като колегиален орган, в съответствие с член 7:
 - i) когато това се изисква от един или повече национални членове по случай, разглеждан от Евроюст, или
 - ii) когато случаят включва разследвания или наказателни преследвания, които имат последици на равнището на Съюза или които могат да засегнат и други държави-членки освен тези, които са пряко засегнати, или
 - iii) когато е включен общ въпрос, свързан с постигането на неговите цели, или
 - iv) когато е предвидено друго в настоящото решение.
2. Когато изпълнява задачите си, Евроюст посочва дали действа чрез един или повече национални членове по смисъла на член 6 или като колегиален орган по смисъла член 7.

Член 5а

Дежурен координационен център (ДКЦ)

1. За да изпълнява своите задачи при неотложни случаи, Евроюст създава дежурен координационен център (ДКЦ), който е в състояние да получава и обработва по всяко време изпратените до него искания. ДКЦ е достъпен за връзка целодневно всеки ден от седмицата посредством едно единствено звено за контакт на ДКЦ в Евроюст.
2. ДКЦ разчита на един представител (представител за ДКЦ) от всяка държава-членка, като това може да е националният член, неговият заместник или помощник, които имат право да заместват националния член. Представителят за ДКЦ е в състояние да изпълнява задачите си целодневно всеки ден от седмицата.
3. В неотложни случаи, когато в една или повече държави-членки трябва да бъде изпълнено искане за съдебно сътрудничество или решение в тази област, включително по отношение на правни инструменти, които въвеждат в действие принципа на взаимно признаване, компетентният орган, оправил искането или постановил решението, може да го изпрати на ДКЦ. Звеното за контакт на ДКЦ незабавно изпраща искането на представителя за ДКЦ на държавата-членка, от която е изпратено искането и, ако е изрично поискано от органа, предава искането или постановил решението — на представителите за ДКЦ на държавите-членки, на чиято територия следва да се изпълни искането. Тези представители за ДКЦ без забавяне предприемат действия по изпълнение на искането в своята държава-членка, като изпълняват задачите и упражняват правомощията, с които разполагат и които са посочени в член 6 и в членове 9а—9е.

Член 6

Задачи на Еуроюст, когато действа чрез своите национални членове

1. Когато Еуроюст действа чрез съответните си национални членове, той:
 - а) може, като посочи основанията за това, да отправи молба към компетентните органи на съответните държави-членки:
 - i) да предприемат разследване или наказателно преследване на конкретни деяния;
 - ii) да приемат, че един от тях може да е в по-добра позиция да предприеме разследване или наказателно преследване на конкретни деяния;
 - iii) да осъществят координация между компетентните органи на заинтересованите държави-членки;
 - iv) да създадат съвместен екип за разследване, като следват разпоредбите на съответните инструменти за сътрудничество;
 - v) да осигурят всякаква информация, необходима за изпълняване на неговите задачи;
 - vi) да предприемат специални следствени мерки;
 - vii) да предприемат всякакви други мерки, които са основателни с оглед на разследването или наказателното преследване;
 - б) осигурява възможността компетентните органи на държавите-членки да се информират взаимно относно разследванията и наказателните преследвания, за които са били информирани;
 - в) подпомага компетентните органи на държавите-членки по тяхно искане да осигуряват възможно най-добра координация на разследванията и наказателните преследвания;
 - г) подпомага подобряването на сътрудничеството между компетентните национални органи;
 - д) сътрудничи и се консултира с Европейската съдебна мрежа, включително като използва и съдейства за подобряване на документалната ѝ база данни;

- е) в случаите, посочени в член 3, параграфи 2 и 3, и със съгласието на колегиалния орган, подпомага разследванията и наказателните преследвания, които засягат компетентните органи само на една държава-членка;
2. Държавите-членки гарантират, че компетентните национални органи отговарят без излишно забавяне на исканията, отправени съгласно настоящия член.

Член 7

Задачи на Евроюст, когато действа като колегиален орган

1. Когато Евроюст действа като колегиален орган, той:
- а) може, по отношение на формите на престъпност и престъпленията, посочени в член 4, параграф 1, като посочи основанията си за това, да отправи молба към компетентните органи на съответните държави-членки:
 - i) да започнат разследване или наказателно преследване на конкретни деяния;
 - ii) да приемат, че един от тях може да е в по-добра позиция да предприеме разследване или наказателно преследване на конкретни деяния;
 - iii) да осъществяват координация между компетентните органи на съответните държави-членки;
 - iv) да създадат съвместен екип за разследване, като спазват разпоредбите на съответните инструменти за сътрудничество;
 - v) да му предоставят всякаква информация, необходима за изпълнение на неговите задачи;
 - б) прави необходимото за това компетентните органи на държавите-членки да се информират взаимно за разследванията и наказателните преследвания, за които той е бил информиран и които имат отражение на равнище ЕС или могат да засегнат и други държави-членки освен тези, които са пряко засегнати;

- в) подпомага компетентните органи на държавите-членки по тяхно искане да осигуряват възможно най-добра координация на разследванията и наказателните преследвания;
 - г) съдейства за подобряване на сътрудничеството между компетентните органи на държавите-членки, по-специално въз основа на анализ на Европол;
 - д) сътрудничи и се консултира с Европейската съдебна мрежа, включително като използва и съдейства за подобряване на документалната ѝ база данни;
 - е) може да подпомага Европол, по-специално чрез предоставяне на становища, основани на извършвани от Европол анализи;
 - ж) може да предоставя логистична подкрепа в случаите, посочени в букви а), в) и г). Тази логистична подкрепа може да включва съдействие за писмен и устен превод и за организиране на координационни заседания.
2. Когато двама или повече национални членове не могат да постигнат съгласие относно начините за решаване на даден спор за компетентност по отношение на предприемането на разследване или наказателно преследване съгласно член 6 и по-специално член 6, параграф 1, буква в), към колегиалния орган се отправя молба да издаде писмено становище с незадължителен характер по случая, при условие че въпросът не е бил разрешен по взаимно съгласие между съответните компетентни национални органи. Становището на колегиалния орган се изпраща незабавно на съответните държави-членки. Този параграф не засяга параграф 1, буква а), подточка ii).
3. Независимо от разпоредбите, които се съдържат в приетите от Европейския съюз правни инструменти относно съдебното сътрудничество, компетентният орган може да докладва на Евроюст за системни откази или затруднения при изпълнението на искания за съдебно сътрудничество или решения в тази област, включително за правни инструменти, които въвеждат в действие принципа на взаимно признаване, и да поиска от колегиалния орган писмено становище с незадължителен характер по въпроса, при условие че той не е бил разрешен по взаимно съгласие между компетентните национални органи или чрез намесата на съответните национални членове. Становището на колегиалния орган се изпраща незабавно на съответните държави-членки.

Член 8

Последващи действия във връзка с искания и становища на Евроюст

Ако компетентните органи на съответните държави-членки решат да не изпълнят искане, посочено в член 6, параграф 1, буква а) или в член 7, параграф 1, буква а), или решат да не се съобразят с писмено становище, посочено в член 7, параграфи 2 и 3, те без излишно забавяне информират Евроюст за своето решение и основанията за него. Когато не е възможно да се представят основания за отказ за съобразяване с искане, тъй като това би накърнило основни интереси на националната сигурност или би застрашило сигурността на гражданите, компетентните органи на държавите-членки могат да изтъкнат основания от оперативен характер.

Член 9

Национални членове

1. Срокът на мандата на националния член е най-малко четири години. Мандатът може да се подновява от държавата-членка по произход. Националният член не може да бъде отзован преди края на мандата, без Съветът да е предварително информиран и да му е посочена съответната причина. Когато национален член е председател или заместник-председател на Евроюст, срокът на мандата му като член е такъв, че най-малкото да му позволява да изпълнява функциите си на председател или заместник-председател за целия срок, за който е избран.
2. Цялата информация, която се обменя между Евроюст и държавите-членки, се изпраща чрез националния член.
3. За да изпълни целите на Евроюст, националният член има най-малкото същия достъп до или най-малко е в състояние да получи информацията, която се съдържа в следните видове регистри на неговата държава-членка, които на национално равнище се предоставят на негово разположение в качеството му на прокурор, съдия или полицейски служител, в зависимост от случая:
 - а) регистрите за съдимост,
 - б) регистрите за задържани лица,

- в) регистрите за водени разследвания;
 - г) ДНК регистрите;
 - д) други регистри на неговата държава-членка, в случаите когато счита, че тази информация му е необходима за изпълнението на неговите задачи.
4. Националният член може да се свърже пряко с компетентните органи на своята държава-членка.

Член 9а

Правомощия на националния член, предоставени на национално равнище

1. Когато национален член упражнява правомощията, посочени в членове 9б, 9в и 9г, той действа в качеството си на компетентен национален орган в съответствие с националното законодателство и при условията, определени в настоящия член и в членове 9б—9д. При изпълнение на своите задачи националният член при необходимост уведомява дали действа в съответствие с правомощията, предоставени на националните членове съгласно настоящия член и членове 9б, 9в и 9г.
2. Всяка държава-членка определя естеството и границите на правомощията, които предоставя на своя национален член във връзка със съдебното сътрудничество по отношение на посочената държава-членка. Всяка държава-членка обаче предоставя на своя национален член най-малко правомощията, описани в член 9б и, при спазване на член 9д, правомощията, описани в членове 9в и 9г, които му се предоставят на национално равнище в качеството му на съдия, прокурор или полицейски служител, в зависимост от случая.
3. При назначаване на своя национален член и, при необходимост, по всяко друго време държавата-членка уведомява Евроюст и Генералния секретариат на Съвета за своето решение относно прилагането на параграф 2, за да може Генералният секретариат да информира останалите държави-членки. Държавите-членки се задължават да приемат и признаят предоставените по този начин правомощия, доколкото те са съобразени с поетите международни ангажименти.
4. Всяка държава-членка определя правото на националния член да действа по отношение на чужди съдебни органи в съответствие с поетите от нея международни ангажименти.

Член 9б
Обикновени правомощия

1. Националните членове, в качеството си на компетентни национални органи, имат право да получават, предават, улесняват, проследяват и предоставят допълнителна информация във връзка с изпълнението на искания за съдебно сътрудничество и решения в тази област, включително по отношение на правни инструменти, които въвеждат в действие принципа на взаимно признаване. Когато се упражняват правомощията, посочени в настоящия параграф, компетентният национален орган се уведомява в кратък срок.
2. В случай на частично или незадоволително изпълнение на искане за съдебно сътрудничество националните членове, в качеството си на компетентни национални органи, могат да поискат от компетентния национален орган в тяхната държава-членка да предприеме допълнителни мерки с цел пълно изпълнение на искането.

Член 9в
Правомощия, упражнявани по споразумение с компетентния национален орган

1. В качеството си на компетентни национални органи националните членове могат, съгласувано с компетентен национален орган или по негово искане и действайки съобразно конкретния случай, да упражняват следните правомощия:
 - а) да издават и изпълняват искания и съответните решения за съдебно сътрудничество, включително по отношение на инструменти, които привеждат в действие принципа на взаимното признаване;
 - б) да изпълняват в своята държава-членка искания за съдебно сътрудничество и решения в тази област, включително по отношение на правни инструменти, които въвеждат в действие принципа на взаимно признаване;
 - в) да разпореждат в своята държава-членка мерки за разследване, които са сметени за необходими на координационно заседание, организирано от Евроюст с цел да се окаже съдействие на компетентните национални органи, натоварени с конкретно разследване, и в което съответните компетентни национални органи, натоварени с разследването, са поканени да участват;

- г) да разрешават и да координират контролирани доставки в своите държави-членки.
2. По принцип предоставените с настоящия член правомощия се упражняват от компетентен национален орган.

Член 9з
Правомощия при неотложни случаи

В качеството си на компетентни национални органи, в неотложни случаи и доколкото не са в състояние своевременно да определят компетентния национален орган или да се свържат с него, националните членове имат правомощия:

- а) да разрешават и да координират контролирани доставки в своите държави-членки;
- б) да изпълняват, във връзка със своята държава-членка, искания за съдебно сътрудничество и решения в тази област, включително по отношение на правни инструменти, които въвеждат в действие принципа на взаимно признаване.

Веднага след като компетентният национален орган бъде определен или бъде осъществена връзка с него, той се уведомява за упражняването на правомощията, посочени в настоящия член.

Член 9д
Искания, отправени от националните членове, при които правомощията не могат да бъдат упражнявани

1. В качеството си на национален компетентен орган, националният член е компетентен най-малкото да представи предложение на компетентния орган за упражняване на правомощията, посочени в членове 9в и 9г, когато не е възможно да се предоставят такива правомощия на националния член, тъй като това противоречи на:
- а) конституционни норми,
или
 - б) основни принципи на наказателноправната система:
 - і) относно разделението на правомощията между полицията, прокуратурата и съда,

ii) относно функционалното разпределение на задачите между органите на прокуратурата,

или

iii) свързани с федералната структура на съответната държава-членка.

2. Държавите-членки вземат мерки в посочените в параграф 1 случаи компетентният национален орган да се заеме без излишно забавяне с искането, отправено от националния член.

Член 9е

Участие на национални членове в съвместни екипи за разследване

Националните членове имат право да участват в съвместни екипи за разследване, включително в създаването им, съгласно член 13 от Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите-членки на Европейския съюз или Рамково решение 2002/465/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно съвместните екипи за разследване¹, имащи отношение към собствената им държава-членка. Държавите-членки обаче могат да обвържат участието на националния член с изискване за съгласие от страна на компетентния национален орган. Националните членове, техните заместници или помощници се канят за участие във всеки съвместен екип за разследване, който има отношение към тяхната държава-членка и за който е предоставено финансиране от Общността по линия на приложимите финансови инструменти. Всяка държава-членка определя дали националният член участва в съвместния екип за разследване в качеството си на компетентен национален орган или като представител на Евроюст.

Член 10

Колегиален орган

1. Колегиалният орган се състои от всички национални членове. Всеки национален член има един глас.

¹ ОВ L 162, 20.6.2002 г., стр. 1.

2. (...) Съветът, който действа с квалифицирано мнозинство, одобрява процедурния правилник на Евроюст по предложение на колегиалния орган. Колегиалният орган приема неговото предложение с мнозинство от две трети след консултация със Съвместния надзорен орган, предвиден по член 23 относно разпоредбите за обработка на личните данни. Разпоредбите на процедурния правилник, които засягат обработката на лични данни, могат да бъдат одобрени отделно от Съвета.
3. Когато действа в съответствие с член 7, параграф 1, буква а) и параграфи 2 и 3 от същия член, колегиалният орган взема решенията си с мнозинство от две трети. Други решения на колегиалния орган се вземат в съответствие с процедурния правилник.

Член 11

Роля на Комисията

1. Комисията е напълно асоциирана с работата на Евроюст в съответствие с член 36, параграф 2 от Договора. Тя участва в работата в областите на своята компетентност.
2. По отношение на работата, извършвана от Евроюст относно координирането на разследванията и наказателните преследвания, Комисията може да бъде поканена да предостави експертна подкрепа.
3. С цел засилване на сътрудничеството между Евроюст и Комисията, Евроюст може да се споразумее с Комисията относно необходимите практически договорености.

Член 12

Система за национална координация по линия на Евроюст

1. Всяка държава-членка определя един или повече национални кореспонденти на Евроюст.
2. Най-късно до 4 юни 2011 г. всяка държава-членка създава система за национална координация по линия на Евроюст, за да осигури координацията на работата, извършвана от:

- а) националните кореспонденти на Евроюст;
 - б) националния кореспондент на Евроюст по въпросите на тероризма;
 - в) националния кореспондент за Европейската съдебна мрежа и още най-много три други звена за контакт на Европейската съдебна мрежа;
 - г) националните членове или звената за контакт на мрежата за съвместни екипи за разследване и на мрежите, създадени с Решение 2002/494/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. за създаване на европейска мрежа на точки за контакт по отношение на лицата, отговорни за геноцид, престъпления срещу човечеството и военни престъпления¹, Решение 2007/845/ПВР на Съвета от 6 декември 2007 г. относно сътрудничеството между Службите за възстановяване на активи на държавите-членки при проследяване и установяване на облаги или друго имущество, свързани с престъпления² и Решение 2008/852/ПВР на Съвета от 24 октомври 2008 г. относно мрежа от звена за контакт срещу корупцията³ ***.
3. Лицата, посочени в параграфи 1 и 2, запазват своята позиция и статут съгласно националното законодателство.
4. Националните кореспонденти на Евроюст отговарят за функционирането на системата на Евроюст за национална координация. Когато са определени няколко кореспонденти на Евроюст, един от тях отговаря за функционирането на системата за национална координация на Евроюст .
5. В рамките на държавите-членки системата за национална координация на Евроюст улеснява изпълнението на задачите на Евроюст, по-специално като:
- а) гарантира, че посочената в член 16 система за управление на случаите получава информация, отнасяща се до съответната държава-членка, по ефективен и надежден начин;

¹ ОВ L 167, 26.6.2002 г., стр. 1.

² ОВ L 332, 18.12.2007 г., стр. 103.

³ ОВ L 301 от 12.11.2008 г., стр. 38

- б) съдейства да се определи дали даден случай следва да бъде разгледан с помощта на Евроюст или на Европейската съдебна мрежа;
 - в) съдейства на националните членове за определяне на съответните органи, които да изпълнят исканията за съдебно сътрудничество и решенията в тази област, включително по отношение на правни инструменти, които въвеждат в действие принципа на взаимно признаване;
 - г) поддържа тесни връзки с националното звено на Европол.
6. За да се постигнат посочените в параграф 5 цели, лицата по параграф 1 и параграф 2, букви а), б) и в) имат връзка със системата за управление на случаите, а лицата по параграф 2, буква г) могат да имат връзка с нея в съответствие с настоящия член и с членове 16, 16а, 16б и 18, както и с процедурния правилник на Евроюст. Осъществяването на връзката със системата за управление на случаите се поема от общия бюджет на Европейския съюз.
7. Разпоредбите на настоящия член не могат да се тълкуват по начин, който засяга преките контакти между компетентните съдебни органи, предвидени в инструментите за съдебно сътрудничество като член 6 от Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите-членки на Европейския съюз. Отношенията между националния член и националните кореспонденти не са пречка за осъществяването на преки контакти между националния член и неговите компетентни органи.

Член 13

Обмен на информация с държавите-членки и между националните членове

1. Компетентните органи на държавите-членки обменят с Евроюст всякаква информация, необходима за изпълнение на задачите му в съответствие с членове 4 и 5, както и с правилата за защита на данните, изложени в настоящото решение. Това включва най-малко информацията, посочена в параграфи 5, 6 и 7.
2. Предаването на информация на Евроюст се тълкува като искане към Евроюст за помощ за конкретен случай, единствено ако компетентен орган го определи като такова.

3. Националните членове на Евроюст имат право без предварително разрешение да обменят всяка необходима информация за изпълнение на задачите на Евроюст, помежду си или с компетентните органи на своите държави-членки. По-специално, националните членове биват своевременно информирани за случаите, които ги засягат.
4. Настоящият член не засяга други задължения за предаване на информация на Евроюст, включително във връзка с Решение 2005/671/ПВР на Съвета от 20 септември 2005 г. относно обмена на информация и сътрудничеството по отношение на терористични престъпления¹.
5. Държавите-членки следят националните членове да бъдат информирани за подготовката на създаването на съвместен екип за разследване, независимо дали той се създава съгласно член 13 от Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите-членки на Европейския съюз или на Рамково решение 2002/465/ПВР², както и за резултатите от работата на тези екипи.
6. Държавите-членки правят необходимото националните членове да бъдат информирани без излишно забавяне за всеки случай, засягащ непосредствено най-малко три държави-членки, и за който до поне две държави-членки са изпратени искания за съдебно сътрудничество и решения в тази област, включително по отношение на правни инструменти, които въвеждат в действие принципа за взаимно признаване и
 - a) когато дадено престъпление е наказуемо в държава-членка, отправила искането или постановила решението, с присъда лишаване от свобода или заповед за задържане за максимален срок от най-малко пет или шест години, в зависимост от решението на съответната държава-членка по въпроса, и е включено в следния списък:
 - i) трафик на хора;
 - ii) сексуална експлоатация на деца и детска порнография;
 - iii) трафик на наркотици;

¹ ОВ L 167, 26.6.2002 г., стр. 1.

² ОВ L 253, 29.9.2005 г., стр. 22.

- iv) трафик на огнестрелни оръжия, техни части и елементи и боеприпаси;
- v) корупция;
- vi) измами, засягащи финансовите интереси на Европейските общности;
- vii) подправка на евро;
- viii) пране на пари,
- ix) нападения срещу информационни системи;

или

- б) когато има фактически данни за участие на престъпна организация;

или

- в) когато има данни, че даден случай може да има сериозно трансгранично измерение или отражение на равнището на Европейския съюз или че може да засегне и други държави-членки, освен непосредствено заинтересованите.

7. Държавите-членки вземат мерки техният национален член да бъде информиран също така за:

- а) случаи, при които са възникнали или има вероятност да възникнат спорове за компетентност;
- б) контролирани доставки, засягащи най-малко три държави, поне две от които са държави-членки;
- в) системни затруднения или откази за изпълнение на искания за съдебно сътрудничество и решения в тази област, включително по отношение на правни инструменти, които въвеждат в действие принципа на взаимно признаване.

8. Националните органи не са задължени да предоставят информация в конкретен случай, ако това би означавало:

- а) да се увредят основни интереси на националната сигурност; или
- б) да се застраши сигурността на гражданите.

9. Този член не засяга условията, предвидени в двустранните или многостранни споразумения или договорености между държавите-членки и трети държави, както и условия, поставени от трети държави за използване на предоставената информация.
10. Информацията, предоставяна на Евроюст съгласно параграфи 5, 6 и 7, включва най-малко видовете информация, когато има такава, съдържащи се в списъка, даден в приложението.
11. Информацията, посочена в настоящия член, се предава на Евроюст по структуриран начин.
12. До 4 юни 2014 г.¹, въз основа на предоставената от Евроюст информация, Комисията изготвя доклад за прилагането на настоящия член, придружен от предложенията, които тя счита за необходими, включително с оглед проучване на необходимостта от изменение на параграфи 5, 6 и 7 и на приложението.

Член 13а

Информация, предоставяна от Евроюст на компетентните националните органи

1. По своя собствена инициатива Евроюст предоставя на компетентните национални органи текуща и последваща информация за резултатите от обработването на информация, включително за наличието на връзки със случаи, които вече са въведени в системата за управление на случаите.
2. Освен това, когато компетентен национален орган поиска от Евроюст да му предостави информация, Евроюст я предоставя в сроковете, поискани от този орган.

¹ ОВ L 253, 29.9.2009 г., стр. 22.

Член 14

Обработка на лични данни

1. Доколкото е необходимо да постигне своите цели, Евроюст може, в рамките на своите компетентности и за изпълнение на задачите си да обработва лични данни с автоматизирани средства или в структурирани досиета за ръчна обработка.
2. Евроюст взема необходимите мерки, с които се осигурява степен на защита на личните данни, която е най-малкото равностойна на степента, постигана при прилагането на принципите, заложен в Конвенцията на Съвета на Европа от 28 януари 1981 г. и последващите ѝ изменения, когато те са в сила в държавите-членки.
3. Личните данни, обработвани от Евроюст, са достатъчни, съществени и не надхвърлят необходимото за постигане на целите на обработката, а също така — като се отчита информацията, предоставена от компетентните органи на държавите-членки или други партньори в съответствие с членове 13, 26 и 26а — те са точни и актуални. Личните данни, обработвани от Евроюст, се обработват честно и законосъобразно.

Член 15

Ограничения относно обработката на лични данни

1. При обработка на данните в съответствие с член 14, параграф 1 Евроюст може да обработва само следните лични данни относно лица, които съгласно националното законодателство на съответните държави-членки са заподозрени в извършване или участие в престъпление, което попада в рамките на компетентност на Евроюст, или са осъдени за подобно престъпление:
 - а) фамилно име, моминско име, собствени имена и други свързани или придобити имена;
 - б) датата и мястото на раждане;
 - в) националност;
 - г) пол;

- д) място на пребиваване, професия и местонахождение на съответното лице;
- е) номер на социална осигуровка, свидетелство за управление на моторно превозно средство, лични документи и паспортни данни;
- ж) информация, която се отнася до юридически лица, ако включва информация, свързана с лица с определена или възможна за определяне самоличност, които са обект на съдебно разследване или преследване;
- з) банкови сметки и сметки в други финансови институции;
- и) описание и вид на предполагаемите престъпления, дата на извършване, наказателноправна характеристика и напредък в хода на разследването;
- й) фактите, които навеждат към международно разглеждане на случая;
- к) данни, които навеждат към предполагаемо членство в престъпна организация;
- л) телефонни номера, адреси за електронна поща, данни, посочени в член 2, параграф 2, буква а) от Директива 2006/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи¹;
- м) данни за регистрацията на превозни средства,
- н) ДНК профили, изготвени въз основа на некодираната част на ДНК, снимки и пръстови отпечатьци.

2. При обработка на данните в съответствие с член 14, параграф 1 Евроюст може да обработва само следните лични данни относно лица, които съгласно националното законодателство на съответните държави-членки се считат за свидетели или жертви в наказателно разследване или преследване по отношение на поне една от формите на престъпност и престъпленията, определени в член 4:

¹ ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 54.

- (а) фамилно име, моминско име, собствени имена и други свързани или придобити имена;
 - б) датата и мястото на раждане;
 - в) националност;
 - г) пол;
 - д) място на пребиваване, професия и местонахождение на съответното лице;
 - е) описание и естество на престъпленията, в които са замесени, датата на извършване, наказателноправна характеристика на престъпленията и напредък в хода на разследването.
3. В извънредни случаи обаче за ограничен период от време Евроюст може също така да обработва други лични данни, свързани с обстоятелствата на престъплението, когато те са непосредствено свързани и включени в текущи разследвания, за чието координиране Евроюст съдейства, при условие че тези специфични данни се обработват в съответствие с членове 14 и 21. Служителят по защита на данните, посочен в член 17, се уведомява незабавно относно използването на настоящия параграф. Когато тези други данни се отнасят до свидетели или жертви по смисъла на параграф 2, решението за тяхното обработване се взема съвместно от поне двама национални членове.
4. Лични данни, обработени по автоматичен или други начини, съдържащи расов или етнически произход, политически убеждения, религиозни или философски схващания, членство в профсъюзи и данни, свързани със здравето или сексуалния живот, може да се обработват от Евроюст само когато такива данни са необходими за съответните национални разследвания, както и за координиране в рамките на Евроюст. Служителят по защита на данните се уведомява незабавно относно използването на настоящия параграф. Тези данни не могат да се обработват в индекса, посочен в член 16, параграф 1. Когато тези други данни се отнасят до свидетели или жертви по смисъла на параграф 2, решението за обработване се взема от колегиалния орган.

Член 16

Система за управление на случаите, индекс и временни работни досиета

1. В съответствие с решението Евроюст създава система за управление на случаите, съставена от временни работни досиета и от индекс, който съдържа лични данни и информация, която няма личен характер.
2. Системата за управление на случаите има следното предназначение:
 - а) да осигурява подкрепа за управлението и координацията на разследванията и наказателните преследвания, на които Евроюст предоставя помощ, по-специално чрез система от връзки между информацията;
 - б) да улеснява достъпа до информация за текущите разследвания и наказателни преследвания;
 - в) да улеснява контрола върху законосъобразността и спазването на разпоредбите на настоящото решение по отношение на обработката на лични данни.
3. Системата за управление на случаите, доколкото това е в съответствие с разпоредбите за защита на личните данни, съдържащи се в настоящото решение, може да бъде свързана със защитената далекосъобщителна връзка, посочена в член 9 от Решение 2008/976/ПВР на Съвета от 16 декември 2008 г относно Европейската съдебна мрежа¹.
4. Индексът съдържа препратки към временните работни досиета, които се обработват в рамките на Евроюст, и не може да съдържа лични данни, освен тези, посочени в член 15, параграф 1, букви а)—и), к) и м) , и в член 15, параграф 2.
5. При изпълнение на задълженията си в съответствие с настоящото решение, националните членове на Евроюст могат да обработват данни за отделните случаи, по които работят, във временно работно досие. Те позволяват на служителя по защита на данните да има достъп до работното досие. Съответният национален член информира служителя по защита на данните за отварянето на всяко ново временно работно досие, което съдържа лични данни.

¹ ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 130.

6. При обработката на лични данни, свързани с конкретен случай, Евроюст не може да създава друго автоматизирано досие с данни, освен в рамките на системата за управление на случаите.

Член 16а

Функциониране на временните работни досиета и на индекса

1. Съответният национален член създава временно работно досие за всеки случай, във връзка с който му е предадена информация, доколкото това предаване съответства на настоящото решение или на инструментите, посочени в член 13, параграф 4. Националните членове носят отговорност за управлението на временните работни досиета, които са създали.
2. Националният член, който е отворил временно работно досие, решава за всеки отделен случай дали да запази неговата поверителност или — когато е необходимо, за да се даде възможност на Евроюст да изпълнява задачите си — да предостави достъп до досието или до части от него на други национални членове или на оправомощени служители на Евроюст.
3. Националният член, който е създал временно работно досие, решава кои данни, свързани с това временно работно досие, се въвеждат в индекса.

Член 16б

Достъп на национално равнище до системата за управление на случаите

1. Посочените в член 12, параграф 2 лица, доколкото са свързани със системата за управление на случаите, в съответствие с член 2, параграф 6 могат да получат достъп само до:
 - а) индекса, освен ако националният член, който е взел решение да въведе данните в индекса, изрично не е отказал такъв достъп;
 - б) временните работни досиета, създадени или управлявани от националния член от тяхната държава-членка;

- в) временните работни досиета, създадени или управлявани от националните членове на други държави-членки и до които националният член на тяхната държава-членка е получил достъп, освен ако националният член, който е създал или управлявал досието, изрично е отказал такъв достъп.
2. Националният член, в рамките на предвидените в параграф 1 ограничения, решава каква степен на достъп до временните работни досиета да се предостави в неговата държава-членка на лицата, посочени в член 12, параграф 2, доколкото те са свързани със системата за управление на случаите в съответствие с член 12, параграф 6.
3. Всяка държава-членка, след консултация с националния член, решава каква степен на достъп до индекса да предостави в тази държава-членка на лицата, посочени в член 12, параграф 2, доколкото те са свързани със системата за управление на случаите в съответствие с член 12, параграф 6. Държавите-членки нотифицират Евроюст и Генералния секретариат на Съвета за своето решение във връзка с прилагането на този параграф, за да може Генералният секретариат да уведоми останалите държави-членки.
- Същевременно лицата, посочени в член 12, параграф 2, доколкото те са свързани със системата за управление на случаите в съответствие с член 12, параграф 6, имат достъп най-малко до индекса, доколкото това е необходимо за достъпа до временните работни досиета, до които им е предоставен достъп съгласно параграф 2 от настоящия член.
4. До 4 юни 2013 г. Евроюст представя доклад на Съвета и на Комисията относно прилагането на параграф 3. Въз основа на този доклад всяка държава-членка разглежда необходимостта от преразглеждане на степента на достъп, предоставена в съответствие с параграф 3.

Член 17

Длъжностно лице по защита на данните

1. Еуроюст има специално назначен служител по защита на данните, който е член на персонала. В тази рамка този служител е под прякото ръководство на колегиалния орган. При изпълнение на задълженията си, посочени в настоящия член, служителят по защита на данните действа независимо.
2. Служителят по защита на данните има по-конкретно следните задачи:
 - а) да гарантира по независим начин законосъобразност и съответствие с разпоредбите на настоящото решение по отношение на обработката на лични данни;
 - б) да гарантира, че изпращането и получаването на лични данни, по-специално съгласно член 19, параграф 3, се документира писмено в съответствие с разпоредбите, които се определят в процедурния правник, съгласно установените в член 22 условия за сигурност;
 - в) да гарантира, че субектите на данните са уведомени по тяхно искане относно техните права съгласно настоящото решение.
3. При изпълнение на задачите си служителят по защита на данните има достъп до всички данни, обработвани от Еуроюст, както и до всички помещения на Еуроюст.
4. Когато открие, че по негово мнение обработката не е съобразена с настоящото решение, служителят по защита на данните:
 - а) информира колегиалния орган, който съобщава, че е получил информацията;
 - б) отнася въпроса до Съвместния надзорен орган, ако колегиалният орган не е отстранил несъответствието в процеса на обработката в разумен срок.

Член 18

Оправомощен достъп до лични данни

Достъп до личните данни, които се обработват от Евроюст, за постигане на целите на Евроюст и при ограниченията, предвидени в членове 16, 16а и 16б, могат да имат само националните членове, техните заместници и помощници, посочени в член 2, параграф 2, лицата, посочени в член 12, параграф 2, доколкото са свързани със системата за управление на случаите в съответствие с член 12, параграф 6, както и оправомощени служители на Евроюст.

Член 19

Право на достъп до лични данни

1. Всяко лице има право на достъп до отнасящите се до него лични данни, които се обработват от Евроюст съгласно посочените в настоящия член условия.
2. Всяко лице, което желае да упражни своето право на достъп до съхранявани от Евроюст данни, които се отнасят до него, или да ги провери в съответствие с член 20, може за целта да отправи безвъзмездно искане в държавата-членка по избор, до назначения за тази цел орган в същата държава-членка, като този орган изпраща искането незабавно в Евроюст.
3. Правото на всяко лице да има достъп до свързани с него лични данни или да ги проверява се упражнява в съответствие със законите и процедурите на държавата-членка, в която лицето е направило искането. Ако обаче Евроюст може да установи кой орган в дадена държава е изпратил въпросните данни, този орган може да изиска правото на достъп да бъде упражнено в съответствие с разпоредбите на законодателството на тази държава-членка.

4. Достъпът до лични данни се отказва, ако:
 - а) този достъп може да застраши някоя от дейностите на Евроюст;
 - б) този достъп може да застраши национално разследване;
 - в) този достъп може да застраши правата и свободите на трети страни.
5. Решението да се предостави това право на достъп отчита правното положение по отношение на данните, съхранявани от Евроюст, на лицето, което отправя искането.
6. Националните членове, които имат отношение към искането, го разглеждат и вземат решение от името на Евроюст. Искането се разглежда изцяло три месеца от получаването. Ако членовете не са съгласни, те отнасят въпроса до колегиален орган, който взема решението си по искането с мнозинство от две трети.
7. Ако е отказан достъп или няма лични данни относно заявителя, обработени от Евроюст, последният уведомява заявителя, че е провел проверки, без да дава информация, която би могла да разкрие дали заявителят е известен или не.
8. Ако заявителят не е удовлетворен от отговора на отправеното от него искане, той може да обжалва това решение пред Съвместния надзорен орган. Съвместният надзорен орган преценява дали решението на Евроюст е взето в съответствие с настоящото решение.
9. Компетентните правоприлагащи органи на държавите-членки се консултират от Евроюст, преди да се вземе решението. Те последователно се уведомяват относно съдържанието чрез съответните национални членове.

Член 20

Поправяне и заличаване на лични данни

1. В съответствие с член 19, параграф 3 всяко лице има право да поиска Евроюст да поправи, блокира или заличи отнасящи се до него данни, ако те са неправилни или непълни или ако тяхното въвеждане или съхранение противоречи на настоящото решение.
2. Евроюст уведомява заявителя, когато поправя, блокира или заличава отнасящи се до него данни. Ако заявителят не е удовлетворен от отговора на Евроюст, той може да отнесе въпроса до Съвместния надзорен орган в срок от 30 дни от получаване на решението на Евроюст.
3. По искане на компетентните органи на държава-членка, на националния ѝ член или националния ѝ кореспондент, ако има такъв, и на тяхна отговорност, Евроюст, в съответствие със своя процедурен правилник, поправя или заличава лични данни, обработвани от Евроюст, които са изпратени или вписани от тази държава-членка, нейния национален член или националния кореспондент. Компетентните органи на държавата-членка и Евроюст, включително националният член и националният кореспондент, ако има такъв, в този контекст осигуряват съответствие на принципите, определени в член 14, параграфи 2 и 3 и член 15, параграф 4.
4. Ако стане ясно, че обработваните от Евроюст лични данни са неправилни или непълни, или че тяхното вписване или съхранение противоречи на разпоредбите на настоящото решение, Евроюст блокира, поправя или заличава тези данни.
5. В случаите, посочени в параграфи 3 и 4, всички доставчици и адресати на такива данни се уведомяват незабавно. В съответствие с приложимите към тях правила адресатите впоследствие поправят, блокират или заличават тези данни в собствените си системи.

Член 21

Срокове за съхранение на личните данни

1. Личните данни, които се обработват от Евроюст, се съхраняват от Евроюст само за времето, необходимо за постигане на неговите цели.
2. Посочените в член 14, параграф 1 лични данни, които са обработвани от Евроюст, не могат да се съхраняват след първата възможна измежду следните дати:
 - а) датата, на която изтича давностният срок за наказателно преследване във всички държави-членки, заинтересовани от въпросното разследване или наказателно преследване;
 - аа) датата, на която лицето е било оправдано и решението е станало окончателно;
 - б) три години след датата, на която става окончателно съдебното решение в последната държава-членка, заинтересована от разследването или наказателното преследване;
 - в) датата, на която Евроюст и съответните държави-членки взаимно установят или се споразумеят, че вече не е необходимо Евроюст да координира разследването и наказателното преследване, освен ако съгласно член 13, параграфи 6 и 7 или съгласно инструментите, посочени в член 13, параграф 4 е налице задължение тази информация да се предоставя на Евроюст.
 - г) три години след датата, на която данните са били предадени съгласно член 13, параграфи 6 и 7 или съгласно инструментите, посочени в член 13, параграф 4 .
3. а) Съблюдаването на сроковете за съхранение, посочени в параграф 2, букви а), б), в) и г) се подлага на постоянен преглед чрез подходяща автоматизирана обработка. Въпреки това необходимостта да се съхраняват данните се преразглежда на всеки три години след вписването им.

- б) Когато един от сроковете за съхранение съгласно параграф 2, букви а), б), в) и г) е изтекъл, Евроюст преразглежда необходимостта от съхранение на данните за по-дълъг срок, за да има възможност да постигне целите си, и може да реши чрез дерогация да съхрани тези данни до следващия преглед. Въпреки това, след изтичането на давностния срок за наказателно преследване във всички заинтересовани държави-членки, както е посочено в параграф 2, буква а), данни могат да се съхраняват, единствено ако те са необходими за предоставяне на помощ от страна на Евроюст в съответствие с настоящото решение.
- в) Когато данните са съхранени чрез дерогация съгласно буква б), преглед на необходимостта от съхранение на тези данни се прави на всеки три години.
4. Когато съществува досие, съдържащо неавтоматизирани и неструктурирани данни, след като изтече срокът за съхранение на последната част от автоматизираните данни в съответното досие, всички документи в досието се връщат на органа, който ги е предоставил, и всички копия се унищожават.
5. Когато Евроюст е координирал разследване или наказателно преследване, съответните национални членове информират Евроюст и другите заинтересовани държави-членки относно всички свързани със случая съдебни решения, които са станали окончателни, за да може *inter alia* да се приложи параграф 2, буква б).

Член 22

Сигурност на данните

1. По отношение на обработката на лични данни в рамките на настоящото решение Евроюст, а по отношение на изпратените чрез Евроюст данни — всяка държава-членка, защитават личните данни от случайно или незаконно унищожаване, случайна загуба или неразрешено разкриване, променяне и достъп, както и от други неразрешени форми на обработка.
2. Процедурните правила съдържат техническите мерки и организационните договорености, необходими за прилагането на настоящото решение по отношение на сигурността на данните, и по-специално мерки, предназначени за:
 - а) отказване на достъп на неоправомощени лица до оборудване за обработка на данни, което се използва за обработка на лични данни;
 - б) предотвратяване на неразрешено четене, копиране, изменяне или премахване на средства за пренос на данни;
 - в) предотвратяване на неразрешено въвеждане на данни и на неразрешено инспектиране, изменяне или заличаване на съхранени лични данни;
 - г) предотвратяване на употребата на системите за автоматизирана обработка на данни от неоправомощени лица, използващи съоръжения за съобщаване на данни;
 - д) гарантиране, че лицата, оправомощени да използват системите за автоматизирана обработка на данни, имат достъп само до данните, които са обхванати от разрешението им за достъп;
 - е) гарантиране на възможността да се провери и установи до кои органи се изпращат личните данни, когато става дума за съобщаване на данни;
 - ж) гарантиране, че впоследствие е възможно да се провери и установи кои лични данни са били въведени в системите за автоматизирана обработка на данни и кога и от кого са въведени данните;
 - з) предотвратяване на неразрешено четене, копиране, изменяне или заличаване на лични данни при изпращане на лични данни или по време на транспортиране на средства за пренос на данни.

Член 23

Съвместен надзорен орган (СНО)

1. Създава се независим Съвместен надзорен орган за наблюдение на дейностите на Евроюст, посочени в членове 14—22, 26, 26а и 27, за да се гарантира, че обработването на личните данни се извършва в съответствие с настоящото решение. За да се изпълнят тези задачи, СНО има право на пълен достъп до досиетата и до местата, където се обработват тези лични данни. Евроюст предоставя на Съвместния надзорен орган пълна информация от досиетата, които е поискал, и по всякакъв друг начин подпомага СНО при изпълнение на задачите му. Съвместният надзорен орган заседава най-малко веднъж на всеки 6 месеца. Той също така заседава в рамките на три месеца от подаването на жалбата, посочена в член 19, параграф 8 или в рамките на три месеца от датата, на която случаят е бил отнесен до него в съответствие с член 20, параграф 2. Съвместният надзорен орган може да бъде свикан и от неговия председател по искане най-малко на две държави-членки. С цел създаването на Съвместния надзорен орган всяка държава-членка, като действа в съответствие с правната си система, назначава съдия, който не е член на Евроюст, или ако нейните конституционни или национални системи изискват това — лице, заемащо длъжност, която му осигурява достатъчна независимост, за включване в списъка на съдиите, които могат да участват в Съвместния надзорен орган като членове или съдии *ad hoc*. Тези назначения са за не по-малко от три години. Отмяната на назначения се ръководи от принципите за отзоваване, които са приложими съгласно националното право на държавата-членка по произход. Назначаването и отстраняването се съобщава на генералния секретариат на Съвета и на Евроюст.
2. СНО се състои от трима постоянни членове, както и от съдии *ad hoc* съгласно параграф 4.
3. Съдия, назначен от държава-членка, става постоянен член, след като бъде избран от пленарно заседание на лицата, назначени от държавите-членки в съответствие с параграф 1, като остава постоянен член за период от три години. Веднъж годишно с тайно гласуване се провежда избор за един постоянен член на Съвместния надзорен орган. Съвместният надзорен орган се председателства от този член, който е в третата година от своя мандат след изборите. Постоянните членове могат да бъдат преизбрани. Назначените членове, които искат да бъдат избрани, представят писмената си кандидатура пред секретариата на Съвместния надзорен орган десет дни преди заседанието, на което ще се проведе изборът.

4. Един или повече съдии ad hoc също имат места, но само за времето на разглеждане на жалби, които се отнасят за лични данни от държавата-членка, която ги е назначила.
- 4а. СНО приема в своя процедурен правилник мерките, необходими за прилагането на параграфи 3 и 4.
5. Съставът на СНО остава непроменен докато е в ход процедура за обжалване, дори когато съгласно параграф 3 мандатът на постоянните членове изтича.
6. Всеки член и съдиите ad hoc имат право на един глас. В случай на равен брой гласове председателят има право на решаващ глас.
7. СНО разглежда жалби, изпратени до него в съответствие с член 19, параграф 8 и член 20, параграф 2, и извършва контрол в съответствие с параграф 1, първа алинея от настоящия член. Ако Съвместният надзорен орган прецени, че решение, взето от Евроюст или обработка на данни от него, не е в съответствие с настоящото решение, проблемът се отнася до Евроюст, който приема решението на Съвместния надзорен орган.
8. Решенията на Съвместния надзорен орган са окончателни и задължителни за Евроюст.
9. Лицата, назначени от държавите-членки в съответствие с параграф 1, трета алинея, под ръководството на председателя на Съвместния надзорен орган приемат вътрешен процедурен правилник, в който са определени обективни критерии за назначаване на членовете на СНО за целите на разглеждането на жалбите.
10. Разходите за секретариата се поемат от бюджета на Евроюст. Секретариатът на СНО е независим при изпълнение на функциите си в рамките на секретариата на Евроюст. Секретариатът на Съвместния надзорен орган може да разчита на експертния опит на секретариата, създаден с Решение 2000/641/ПВР¹.
11. Членовете на СНО са обвързани със задължение за поверителност съгласно член 25.

¹ Решение 2000/641/ПВР на Съвета от 17 октомври 2000 г. за създаване на секретариат на съвместните надзорни органи за защита на личните данни, учредени с Конвенцията за създаване на Европейско полицейско бюро (Конвенцията за Европол), Конвенцията за използване на информационните технологии за нуждите на митниците и Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген за постепенно премахване на контрола по общите граници (Шенгенска конвенция) (ОВ L 271, 24.10.2000 г., стр. 1).

12. СНО представя годишен отчет на Съвета.

Член 24

Отговорност при неразрешено или неправилно обработване на данни

1. Евроюст носи отговорност в съответствие с националното законодателство на държавата-членка, където се намира седалището му, за всякакви вреди, причинени на дадено лице в резултат на неразрешено или неправилно обработване на данни от Евроюст.
2. Жалбите срещу Евроюст, подадени във връзка с отговорността по параграф 1, се разглеждат от съдилищата на държавата-членка, където се намира седалището му.
3. Всяка държава-членка носи отговорност в съответствие с националното си законодателство за всякакви вреди, причинени на дадено лице в резултат на извършено от нея неразрешено или неправилно обработване на данни, изпратени до Евроюст.

Член 25

Поверителност

1. Националните членове, техните заместници и помощници, посочени в член 2, параграф 2, служителите на Евроюст, националните кореспонденти и служителят по защитата на данните, са обвързани със задължение за поверителност;
2. Задължението за поверителност се прилага за всички лица и органи, с които си сътрудничи Евроюст.
3. Задължението за поверителност се прилага също след изтичане на мандата и напускане, както и след прекратяване на дейностите на лицата, посочени в параграфи 1 и 2.
4. Без да се засяга член 2, параграф 4, задължението за поверителност се прилага за цялата информация, която е получена от Евроюст.

Член 25а

Сътрудничество с Европейската съдебна мрежа

и с други мрежи на Европейския съюз, които участват в сътрудничеството по наказателноправни въпроси

1. Евроюст и Европейската съдебна мрежа поддържат помежду си привилегирани отношения на основата на консултации и взаимно допълване, по-специално между националния член, точките за контакт на Европейската съдебна мрежа на същата държава-членка и националните кореспонденти на Евроюст и на Европейската съдебна мрежа. За гарантирането на ефикасно сътрудничество се предприемат следните мерки:
 - а) националните членове информират звената за контакт на Европейската съдебна мрежа за всеки отделен случай, който считат, че мрежата би била в състояние да обработи по-ефикасно;
 - б) секретариатът на Европейската съдебна мрежа е част от персонала на Евроюст. Той функционира като отделно звено. Той може да използва административните ресурси на Евроюст за изпълнение на задачите на Европейската съдебна мрежа, включително за покриване на разходите по пленарните заседания на мрежата. Когато пленарните заседания се състоят в помещенията на Съвета в Брюксел, разходите могат да обхващат само пътните разходи и разходите за устни преводи. Когато пленарните заседания се състоят в държавата-членка, поела председателството на Съвета, разходите могат да обхващат само част от общите разходи за заседанието;
 - в) звената за контакт на Европейската съдебна мрежа могат да бъдат поканени да участват в заседания на Евроюст след преценка на всеки конкретен случай.

2. Без да се засягат разпоредбите на член 4, параграф 1, секретариатът на мрежата на съвместните екипи за разследване и на мрежата, създадена с Решение 2002/494/ПВР е част от персонала на Евроюст. Тези секретариати функционират като самостоятелни звена. Те могат да използват административните ресурси на Евроюст, които са им необходими за изпълнение на техните задачи. Евроюст осигурява координацията между секретариатите.

Настоящият параграф се прилага за секретариата на всяка нова мрежа, създадена с решение на Съвета, в което се предвижда обезпечаване на този секретариат от Евроюст.

3. Мрежата, създадена с Решение 2008/852/ПВР, може да поиска Евроюст да осигури секретариат за мрежата. Ако бъде отправено подобно искане се прилага параграф 2.

Член 26

Отношения с институции, органи и агенции на Общността или Съюза

1. Доколкото това е свързано с изпълнението на неговите задачи, Евроюст може да установява и поддържа отношения на сътрудничество с институциите, органите и агенциите, създадени от или на основание на Договорите за създаване на Европейските общности и Договора за Европейския съюз. Евроюст установява и поддържа отношения на сътрудничество най-малко с:
 - а) Европол;
 - б) OLAF;
 - в) Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (Frontex);
 - г) Съвета, по-конкретно Съвместния ситуационен център.

Евроюст също така създава и поддържа отношения на сътрудничество с Европейската мрежа за съдебно обучение.

2. Евроюст може да сключва споразумения или да установява работни договорености с образуванията, посочени в параграф 1. Такива споразумения или работни договорености могат по-конкретно да засегнат обмена на информация, включително лични данни, както и изпращането на служители за връзка в Евроюст. Такива споразумения или работни договорености могат да се сключват, само след като Евроюст се е консултирал със Съвместния надзорен орган относно разпоредбите за защита на данните и след предварителното одобрение на Съвета, действащ с квалифицирано мнозинство. Евроюст информира Съвета за своите планове за започване на такива преговори, като Съветът може да изготви заключенията, които смята за подходящи.
3. Преди влизането в сила на споразумение или договореност, посочени в параграф 2, Евроюст може пряко да получава и да използва информация, включително лични данни, от посочените в параграф 1 образувания, доколкото това е необходимо, за да може да изпълнява задачите си законосъобразно, и може да предава пряко информация, включително лични данни, на тези образувания, доколкото това е необходимо на получателя да изпълнява задачите си законосъобразно и в съответствие с правилата за защита на данните, предвидени в настоящото решение.
4. OLAF може да съдейства на Евроюст при координирането на производствата по разследване и наказателно преследване по отношение на защитата на финансовите интереси на Европейските общности, както по инициатива на Евроюст, така и по искане на OLAF, когато компетентните национални органи не се противопоставят на такова участие.
5. За целите на получаването и предаването на информация между Евроюст и OLAF, и без да се засяга член 9, държавите-членки гарантират, че националните членове на Евроюст се третираат като компетентни органи на държавите-членки единствено за целите на Регламент (ЕО) № 1073/1999 и

Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета от 25 май 1999 година относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF)¹. Обменът на информация между OLAF и националните членове не засяга информацията, която трябва да се предоставя на другите компетентни органи съгласно посочените регламенти.

Член 26а

Отношения с трети държави и организации

1. Доколкото се изисква за изпълнението на задачите му, Евроюст може също да установи и поддържа отношения на сътрудничество със следните образувания:
 - а) трети държави;
 - б) организации като например:
 - i) международни организации и техни подчинени органи, регламентирани от публичното право;
 - ii) други публичноправни органи, основани със споразумение между две или повече държави; както и
 - iii) Международната организация на криминалната полиция (Интерпол).
2. Евроюст може да сключва споразумения с образуванията, посочени в параграф 1. Такива споразумения могат по-конкретно да засегнат обмена на информация, включително лични данни, както и изпращането на служители за връзка или магистрати за връзка в Евроюст. Тези споразумения могат да се сключват, само след като Евроюст се е консултирал със Съвместния надзорен орган относно разпоредбите за защита на данните и с предварителното одобрение на Съвета, действащ с квалифицирано мнозинство. Евроюст информира Съвета за своите планове за започване на такива преговори, като Съветът може да изготви заключенията, които смята за подходящи.

¹ ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 8.

3. Споразуменията, посочени в параграф 2, които съдържат разпоредби относно обмяната на лични данни, могат да бъдат сключвани, само ако съответното образование попада под действието на Конвенцията на Съвета на Европа от 28 януари 1981 г., или след като бъде проведена оценка, потвърждаваща наличието на адекватно ниво на защита на данните, гарантирано от това образование.
4. Споразуменията, посочени в параграф 2, съдържат разпоредби относно наблюдението на прилагането им, включително прилагането на правилата за защита на данните.
5. Преди влизането в сила на споразуменията, посочени в параграф 2, Евроюст може да получава пряко и да използва информация, включително лични данни, доколкото това е необходимо, за да може да изпълнява задачите си законосъобразно.
6. Преди влизането в сила на споразуменията, посочени в параграф 2, и при условията, установени в член 27, параграф 1, Евроюст може да предава пряко информация, с изключение на лични данни, на тези образувания, доколкото това е необходимо, за да може получателят им да изпълнява задачите си законосъобразно.
7. При условията, предвидени в член 27, параграф 1, Евроюст може да предава лични данни на посочените в параграф 1 образувания, когато:
 - а) това е необходимо в отделни случаи за целите на предотвратяването и борбата с престъпления, за които Евроюст е компетентен, и
 - б) Евроюст е сключил със съответното образование споразумение, посочено в параграф 2, което е влязло в сила и което позволява предаването на такива данни.
8. Всяко неспазване или реална възможност за неспазване от страна на образуванията, посочени в параграф 1, на условията по параграф 3 се съобщава незабавно от Евроюст на Съвместния надзорен орган и на засегнатите държави-членки. Съвместният надзорен орган може да спре по-нататъшния обмен на лични данни със съответните образувания, докато се увери, че са взети удовлетворителни мерки.

9. Въпреки това, дори и условията, посочени в параграф 7, да не са изпълнени, националният член може, като действа в качеството си на компетентен национален орган и в съответствие с разпоредбите на националното му право, по изключение и единствено с цел да се вземат неотложни мерки за предотвратяване на сериозна заплаха за дадено лице или за обществената сигурност, да осъществи обмен на информация, включваща лични данни. Националният член отговаря за законосъобразността на разрешената комуникация. Националният член документира осъществения обмен на данни и причините за него. Изпращането на данни е разрешено, само ако получателят даде уверения, че данните ще се използват само за целта, за която са изпратени.

Член 27

Предаване на данни

1. Преди Еуроюст да обмени информация с образуванията, посочени в член 26а, националният член на държавата-членка, която е предоставила информацията, дава своето съгласие за предаването на тази информация. В подходящи случаи националният член се консултира с компетентните органи на държавите-членки.
2. Еуроюст отговаря за законосъобразността на предаването на данни. Еуроюст документира всички случаи на предаване на данни съгласно членове 26 и 26а, както и на основанията за такова предаване. Данни се предават, само ако получателят даде уверения за това, че данните ще се използват само за целта, за която са предадени.

Член 27а

Магистрати за връзка, изпратени да работят в трети държави

1. С оглед улесняване на съдебното сътрудничество с трети държави, в случаи когато Евроюст предоставя помощ в съответствие с настоящото решение, колегиалният орган може да изпраща магистрати за връзка в трета държава, при условие за наличие на споразумение с тази трета държава, както е посочено в член 26а. Започването на преговори с трета държава става с предварителното одобрение на Съвета, действащ с квалифицирано мнозинство. Евроюст информира Съвета за своите планове за започване на такива преговори, като Съветът може да изготви заключенията, които смята за подходящи.
2. От магистрата за връзка, посочен в параграф 1, се изисква да притежава опит в работата с Евроюст и подходящи познания в областта на съдебното сътрудничество и начина на работа на Евроюст. Изпращането на магистрат за връзка от името на Евроюст става с предварителното съгласие на магистрата и на неговата държава-членка.
3. Когато магистратът за връзка, изпратен от Евроюст, е избран между национални членове, заместник-членове или помощници:
 - i) той бива заместен във функциите си като национален член, заместник-член или помощник, от държавата-членка
 - ii) той изгубва правото да упражнява правомощията, предоставени му в съответствие с членове 9а —9д.

4. Без да се засягат разпоредбите на член 110 от Правилника за длъжностните лица на Европейските общности, установен с Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68¹* колегиалният орган изготвя правила относно изпращането на магистрати за връзка и приема необходимите правила за прилагане в тази област, като се консултира с Комисията.
5. Дейностите на магистратите за връзка, изпратени от Евроюст, подлежат на надзор от Съвместния надзорен орган. Магистратите за връзка се отчитат за дейността си пред колегиалния орган, който информира Европейския парламент и Съвета в годишния доклад и по подходящ начин. Магистратите за връзка информират националните членове и националните компетентни органи за всички случаи, засягащи тяхната държава-членка.
6. Компетентните органи на държавите-членки и магистратите за връзка, посочени в параграф 1, могат да се свързват пряко помежду си. В такива случаи магистратът за връзка информира съответния национален член за тези контакти.
7. Магистратите за връзка, посочени в параграф 1, имат връзка със системата за управление на случаите.

Член 27б

Искания за съдебно сътрудничество до и от трети държави

1. Евроюст може, със съгласието на заинтересованите държави-членки, да координира изпълнението на искания за съдебно сътрудничество, отправени от трета държава, когато тези искания са част от същото разследване и изискват изпълнение в поне две държави-членки. Исканията, посочени в настоящия параграф, могат да бъдат предавани на Евроюст и от компетентен национален орган.

¹ ОВ L 56, 4.3.1968 г., стр. 1.

2. При неотложни случаи и в съответствие с член 5а ДКЦ може да получава и обработва исканията, посочени в параграф 1 от настоящия член, отправени от трета държава, която е сключила споразумение за сътрудничество с Евроюст.
3. Без да се засягат разпоредбите на член 3, параграф 2, когато се отправят искания за съдебно сътрудничество, които са свързани със същото разследване и изискват изпълнение в трета държава, Евроюст може също така, със съгласието на заинтересованите държави-членки, да подпомогне съдебното сътрудничество с тази трета държава.
4. Исканията, посочени в параграфи 1, 2 и 3 могат да се предават чрез Евроюст, ако това е в съответствие с инструментите, приложими за отношенията между тази трета държава и Европейския съюз или съответните държави-членки.

Член 27в

Отговорност, различна от отговорността при неразрешено или неправилно обработване на данни

1. Договорната отговорност на Евроюст се урежда от приложимото към съответния договор законодателство.
2. При извъндоговорна отговорност Евроюст има задължението, независимо от отговорността по член 24, да поправи вредите, които са причинени по вина на колегиалния орган или на служителите на Евроюст при изпълнение на техните задължения, доколкото това може да им бъде вменено и независимо от различните процедури за предявяване на иск за вреди, предвидени в законодателството на държавите-членки.
3. Параграф 2 се прилага и в случай на вреди, причинени по вина на национален член, заместник или помощник при изпълнение на техните задължения. Когато обаче това лице действа въз основа на правомощията, които са му предоставени съгласно членове 9а—9д, неговата държава-членка на произход възстановява на Евроюст сумата, която последният е заплатил като обезщетение за вредите.
4. Пострадалото лице има право да поиска Евроюст да не предявява или да оттегли предявен иск.

5. Националните съдилища на държавите-членки, които са компетентни да разглеждат спорове, включващи отговорност на Евроюст, съгласно посоченото в настоящия член, се определят чрез позоваване на Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела¹.

Член 28

Организация и функциониране

1. Колегиалният орган отговаря за организацията и функционирането на Евроюст.
2. Колегиалният орган избира председател от националните членове и ако счете за необходимо, може да избере най-много двама заместник-председатели. Резултатът от избора се изпраща до Съвета за одобрение с квалифицирано мнозинство.
3. Председателят изпълнява задълженията си от името на колегиалния орган и под негово ръководство, насочва работата му и наблюдава ежедневно управление, осигурявано от административния директор. В процедурния правилник се определят случаите, при които решенията или действията на председателя изискват предварително разрешение или доклад до колегиалния орган.
4. Срокът на мандата на председателя е три години. Може да бъде преизбран еднократно. Срокът на мандата на заместник-председателя(ите) се определя от процедурния правилник.
5. Евроюст се подпомага от секретариат, който се оглавява от административен директор.
6. Евроюст упражнява правомощия над своя персонал в качеството си на назначаващ орган. Колегиалният орган приема подходящи правила за прилагане на настоящия параграф в съответствие с процедурния правилник.

¹ ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1.

Член 29

Административен директор

1. Административният директор на Еуроюст се назначава от колегиалния орган с мнозинство от две трети. Колегиалният орган създава комисия за подбор, която — след покана за подаване на кандидатури — изготвя списък с кандидатите, от които колегиалният орган избира административния директор. Комисията има право да участва в процеса на избор и да бъде член на комисията за избор.
2. Мандатът на административния директор е 5 години. Той може да бъде продължен еднократно без да е необходимо да се обявява покана за подаване на кандидатури, при условие че колегиалният орган вземе такова решение с мнозинство от три четвърти и назначи административния директор със същото мнозинство.
3. Административният директор е предмет на правила и наредби, приложими към висшите и други служители на Европейските общности.
4. Административният директор работи под ръководството на колегиалния орган и неговия председател, като действа в съответствие с член 28, параграф 3. Той може да бъде отстранен от длъжност от колегиалния орган с мнозинство от две трети.
5. Административният директор отговаря, под надзора на председателя, за ежедневното администриране на дейността на Еуроюст и за управлението на персонала. За тази цел той отговаря за създаването и прилагането, в сътрудничество с колегиалния орган, на ефективна процедура за наблюдение и оценка на работата на администрацията на Еуроюст с оглед постигането на целите на Еуроюст. Административният директор се отчита редовно пред колегиалния орган относно резултатите от това наблюдение.

Член 30

Служители

1. Персоналът на Евроюст е предмет на правилата и наредбите, които са приложими към висшите и други служители на Европейските общности, особено по отношение на назначаването и правното положение.
2. Персоналът на Евроюст се състои от служители, назначени в съответствие с правилата и наредбите по параграф 1, като се вземат предвид всички критерии, посочени в член 27 от Правилника за длъжностните лица на Европейските общности съгласно Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68, включително географското разпределение на служителите. Те имат статут на постоянен персонал, временен и местен. По искане на административния директор и в съгласие с председателя от името на колегиален орган, висшите служители на Общността може да са прикрепени към Евроюст от институциите на Общността като временен персонал. Държавите-членки могат да командирова национални експерти в Евроюст, които могат също да подпомагат националния член. Колегиалният орган приема необходимите договорености за прилагането по отношение на командированите национални експерти.
3. Под ръководството на колегиалния орган персоналът изпълнява своите задачи, като се ръководи от целите и мандата на Евроюст, без да търси или приема инструкции от правителства, органи, организации или лица извън Евроюст, при спазване на разпоредбите на член 25а, параграф 1, буква в) и на параграф 2 от същия член.

Член 31

Подпомагане с устен и писмен превод

1. Към дейността на Евроюст се прилага официалният езиков режим на Съюза.
2. Годишният доклад на Съвета, посочен в член 32, параграф 1, втора алинея, се изготвя на официалните езици на институциите на Съюза.

Член 32

Информирание на Европейския парламент, Съвета и Комисията

1. Председателят, от името на колегиалния орган, ежегодно докладва писмено на Съвета относно дейностите и управлението на Евроюст, включително управлението на неговия бюджет.

За тази цел колегиалният орган подготвя годишен доклад относно дейностите на Евроюст и относно проблемите в областта на наказателноправната политика в рамките на Съюза, очертали се в резултат от дейностите на Евроюст. В този доклад Евроюст може също така да прави предложения за подобряване на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси.

Председателят представя също така доклади и всякаква друга информация относно дейностите на Евроюст, която може да му бъде изискана от страна на Съвета.

2. Всяка година председателството на Съвета изпраща доклад до Европейския парламент за извършената от Евроюст работа, както и за дейността на Съвместния надзорен орган.
3. Комисията или Съветът могат да поискат от Евроюст становище по всички проекти за правни инструменти, изготвени съгласно дял VI от Договора.

Член 33

Финансови разпоредби

1. Заплатите и хонорарите на националните членове, заместниците и помощниците по член 2, параграф 2 се поемат от държавата-членка по произход.
2. Когато националните членове, заместниците и помощниците действат в рамките на задачите на Евроюст, съответните разходи се считат за оперативни разходи по смисъла на член 41, параграф 3 от Договора.

Член 34

Бюджет

1. За всяка финансова година се правят прогнози за приходите и разходите на Евроюст, като финансовата година съответства на календарната година. Приходите и разходите, в т. ч. щатното разписание, се включват в бюджета, който се изпраща на бюджетния орган, компетентен по отношение на общия бюджет на Европейския съюз. Щатното разписание включва постоянните и временни длъжности и командированите национални експерти и посочва броя, степента и категорията на служителите, наети от Евроюст за съответната финансова година.
2. Приходите и разходите в бюджета на Евроюст са балансирани.
3. Без това да засяга другите средства, приходите на Евроюст могат да включват субсидия, включена в общия бюджет на ЕС.
4. В разходите на Евроюст се включват *inter alia* разходи за устен и писмен превод, разходи за целите на сигурността, административни и инфраструктурни разходи, оперативни разходи и разходи за наеми, пътни разходи на членовете на Евроюст и неговия персонал, както и разходи, произтичащи от договори с трети страни.

Член 35

Изготвяне на бюджета

1. Всяка година, въз основа на проект, представен от административния директор, колегиалният орган изготвя прогноза за приходите и разходите на Евроюст за следващата финансова година. Този проект, който включва проект за щатно разписание, се предава на Комисията от колегиума най-късно на 10 февруари. Европейската съдебна мрежа и мрежите, посочени в член 25а, параграф 2, се уведомяват относно онези части от бюджета, които са свързани с дейността на техните секретариати, своевременно преди изпращането на прогнозния разчет на Комисията.
2. Въз основа на тази прогноза, в предварителния проект за общ бюджет на Европейския съюз Комисията прави предложение за размера на годишната субсидия, както и за щата на постоянните или временните длъжности, и го представя на бюджетния орган в съответствие с член 272 от Договора.
3. Бюджетният орган разрешава кредитите, отпуснати в рамките на субсидията, предназначена за Евроюст и определя също постоянните и временните работни места в рамките на статута, приложим по отношение на служителите и другите чиновници на Европейските общности.
4. Преди началото на финансовата година въз основа на годишната субсидия и на позициите, одобрени от органа по бюджета в съответствие с параграф 3 от настоящия член, колегиумът на Евроюст приема бюджета, който включва щатното разписание, посочено в член 34, параграф 1, трето изречение, като го приспособява в съответствие с различните средства, отпуснати на Евроюст и с фондовете от други източници.

Член 36

Изпълнение на бюджета и освобождаване от отговорност

1. Административният директор, като оправомощен служител, изпълнява бюджета на Еуроюст. Той докладва на колегиалния орган за изпълнението на бюджета.
2. Най-късно до 1 март след приключването на всяка финансова година счетоводителят на Еуроюст предава на счетоводителя на Комисията и на Сметната палата междинните отчети, придружени от доклад за управлението на бюджета и финансите за съответната финансова година. Счетоводителят на Комисията пристъпва към консолидиране на временните отчети на институциите и децентрализираните структури в съответствие с член 128 от Общия финансов регламент.
3. Еуроюст изпраща доклада за бюджетното и финансовото управление за финансовата година на Европейския парламент и на Съвета до 31 март на следващата година.
4. След получаване на забележките на Сметната палата относно междинните отчети на Еуроюст, съгласно разпоредбите на член 129 от Общия финансов регламент, административният директор, като действа на своя собствена отговорност, изготвя окончателните отчети на Еуроюст и ги предава за становище на колегиалния орган.
5. Колегиалният орган на Еуроюст дава становище по окончателните отчети на Еуроюст.
6. Най-късно до 1 юли след приключване на всяка финансова година административният директор предава на Европейския парламент, Съвета, Комисията и Сметната палата окончателните отчети, придружени от становището на колегиалния орган на Еуроюст.
7. Окончателните отчети се публикуват.
8. Административният директор изпраща на Сметната палата отговор на забележките ѝ най-късно до 30 септември. Той изпраща този отговор и на колегиалния орган на Еуроюст.

9. Административният директор, действащ под ръководството на колегиалния орган на Евроюст и на неговия председател, представя на Европейския парламент по негово искане всякаква информация, необходима за гладкото протичане на процедурата по освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за съответната финансова година, както е предвидено в член 146, параграф 3 от Общия финансов регламент.
10. Европейският парламент по препоръка на Съвета, който взима решение с квалифицирано мнозинство, освобождава административния директор от отговорност преди 15 май на годината n+2 за изпълнението на бюджета за финансовата година n.

Член 37

Финансов регламент, приложим по отношение на бюджета

Финансовите правила, приложими за бюджета на Евроюст, се приемат с единодушие от колегиалния орган след консултация с Комисията. Те не могат да се отклоняват от Регламент (ЕО, Евратом) № 2343/2002 на Комисията от 19 ноември 2002 г. относно рамковия Финансов регламент за органите, посочени в член 185 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности¹, освен ако специфичните изисквания за функционирането на Евроюст не налагат това, както и с предварителното съгласие на Комисията.

Член 38

Одит

1. Отговорността за въвеждане в употреба на системи и процедури за вътрешен контрол, подходящи за изпълнението на неговите задачи, е отговорност на разрешаващия служител.

¹ ОВ L 357, 31.12.2002 г., стр. 72, с поправка в ОВ L 2, 7.1.2003 г., стр. 39.

2. Колегиалният орган назначава вътрешен одитор, който съгласно съответните международни стандарти отговаря по-специално за осигуряване на правилното функциониране на системите и процедурите за изпълнение на бюджета. Разпоредителят с бюджетни кредити и счетоводителят не могат да бъдат вътрешен одитор. Колегиалният орган може да отправи молба към вътрешния одитор на Комисията да изпълнява тези задължения.
3. Одиторът докладва на Евроюст своите констатации и препоръки и изпраща копие от доклада на Комисията. Евроюст, в светлината на докладите на одитора, взема необходимите мерки в отговор на отправените препоръки.
4. Правилата, предвидени в Регламент (ЕО) № 1073/1999, се прилагат за Евроюст. Колегиалният орган приема необходимите мерки за прилагане.

Член 39

Достъп до документи

Въз основа на предложение от административния директор колегиалният орган приема правила за достъп до документите на Евроюст, като отчита принципите и ограниченията, посочени в Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията.

Член 39а

Класифицирана информация на ЕС

Евроюст прилага принципите за сигурност и минималните стандарти, заложиени в Решение 2001/264/ЕО на Съвета от 19 март 2001 г. за приемане на разпоредбите относно сигурността на Съвета¹ при управлението на класифицирана информация на ЕС.“

¹ ОВ L 101, 11.4.2001 г. стр.1

Член 40

Териториално приложение

Настоящото решение се прилага за Гибралтар, който се представлява от националния член на Обединеното кралство.

Член 41

Докладване

1. Държавите-членки информират Евроюст и Генералния секретариат на Съвета за назначаването на националните членове, заместниците, помощниците и лицата, посочени в член 12, параграфи 1 и 2, както и за всички промени във връзка с тези назначения. Генералният секретариат на Съвета поддържа актуален списък на тези лица и предоставя техните имена и данни за контакт на всички държави-членки и на Комисията.
2. Окончателното назначаване на национален член не поражда действие преди деня, в който генералният секретариат на Съвета получи официалното уведомление, посочено в параграф 1 и член 9а, параграф 3.

Член 41а

Оценка

1. Преди 4 юни 2014 г. и на всеки пет години след това колегиалният орган възлага независима външна оценка на прилагането на настоящото решение, както и на дейностите, извършвани от Евроюст.
2. При всяка оценка се преценява въздействието на настоящото решение, работата на Евроюст с оглед постигане на целите, посочени в настоящото решение, както и ефективността и ефикасността на Евроюст. Колегиалният орган изготвя конкретно задание, като се консултира с Комисията.
3. Докладът за оценката включва констатациите и препоръките на оценката. Този доклад се изпраща на Европейския парламент, Съвета и Комисията и се оповестява публично.

Член 42

Транспониране

1. Ако е необходимо, държавите-членки привеждат в съответствие националното право с настоящото решение възможно най-рано и във всеки случай не по-късно от 4 юни 2011 г.
2. Комисията редовно прави преглед на прилагането на Решение 2002/187/ПВР, така както е изменено, от държавите-членки и представя на Европейския парламент и на Съвета доклад в тази връзка, придружен, ако е целесъобразно, от необходимите предложения за подобряване на съдебното сътрудничество и на функционирането на Евроюст. Това се прилага по-специално за способността на Евроюст да подпомага държавите-членки в борбата срещу тероризма.

Член 43

Пораждане на действие

Настоящото решение поражда действие на датата на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел

За Съвета

Председател

„ПРИЛОЖЕНИЕ

Списък, посочен в член 13, параграф 10, установяващ минималната информация, която, ако е налична, се предоставя на Евроюст съгласно член 13, параграфи 5, 6 и 7

1. За ситуациите, посочени в член 13, параграф 5:
 - а) участващи държави-членки,
 - б) видове престъпления, които са предмет на разглеждане,
 - в) дата на споразумението за създаване на екипа,
 - г) планиран срок, за който се създава екипът, включително промяна на този срок,
 - д) данни за ръководителя на екипа на всяка участваща държава-членка,
 - е) кратко изложение на резултатите на съвместните екипи за разследване.
2. За ситуациите, посочени в член 13, параграф 6:
 - а) данни за самоличността на лице/идентификационни данни на група или организация, които са субект на наказателно разследване или преследване,

- б) заинтересовани държави-членки,
- в) съответното престъпление и свързаните с него обстоятелства,
- г) данни, свързани с отправените искания за съдебно сътрудничество или постановените в тази област решения, включително по отношение на инструменти, които въвеждат в действие принципа на взаимно признаване, включително:
 - i) дата на искането,
 - ii) орган, отправил искането или постановил решението,
 - iii) орган, към който е отправено искането, или орган по изпълнението,
 - iv) вид искане (поискани мерки),
 - v) дали искането е изпълнено или не, и ако не — на какви основания.

3. За ситуациите, посочени в член 13, параграф 7, буква а):

- а) заинтересовани държави-членки и компетентни органи,
- б) данни за самоличността на лице/идентификационни данни на група или организация, които са субект на наказателно разследване или преследване,
- в) съответното престъпление и свързаните с него обстоятелства.

4. За ситуациите, посочени в член 13, параграф 7, буква б):
- а) заинтересовани държави-членки и компетентни органи,
 - б) данни за самоличността на лице/идентификационни данни на група или организация, които са субект на наказателно разследване или преследване,
 - в) вид на доставката,
 - г) вид на престъплението, във връзка с което се извършва контролираната доставка.
5. За ситуациите, посочени в член 13, параграф 7, буква в):
- а) държава, отправила искането или постановила решението,
 - б) държава, към която е отправено искането, или изпълняваща държава,
 - в) описание на затрудненията."
-